

ванахъ да си шепнатъ и да ся оглѣдватъ на о-
коло, обаче нищо не виждахъ.

Петръ, като излезе отъ село-то Ташъ-Авлъ,
подиръ два-дневно-то търсене и распытване, най
сѣтиъ улови дырж-тж на похитители-тѣ и гы
пристигна тукъ въ дола, дѣто бѣха пуснали. По-
лека-лека изъ шюмакъ-тъ пълзешкомъ, той ся
приблужи; слага ся задъ единъ сухъ цѣтъ, и отъ
тукъ хваща да назира, що става и да глѣда, да
ли въ тожъ кырванъ е Станка или не. Негово-
то любопытство го не изжга; неговъ взоръ у-
стремленъ изведнѣжъ видя и позна згоденицж-
тж ся Станкж; той ся растрепера; сърдце му ся
силно разигра и студень го потъ побѣ; сега, безъ
да угади, той ся исправя, неговъ поглѣдъ, по
случкж, ся срѣща съ поглѣды-тѣ на милж-тж
си любовницж. Выкъ „Петръ“ го сжбужда ка-
то отъ сънь, той пада заведнѣжъ долу и вла-
чешкомъ скрива ся въ гжстака.

Татаря-та гузни, не забавихъ ся тукъ мно-
го врѣмя; навпрягахъ коля-та си, бързешкомъ
и, една по една, затулихъ ся изъ кривы-тѣ го-
ристы пжтица.

Тука като ся скрыха, бѣжанецъ-тъ Петръ
искокна изъ Шумалака, дойде и ся спрѣ на о-
нова сжщо мѣсто, дѣ сѣдеше клѣта-та му зго-
деница; той изглѣдваше като дѣте мѣсто-то съд-
за потече по лице-то му.

—Тука, злодѣйцы,—извыка той,—и отъ то-